

היקשים וסמוכים

מפתח	לפי רבי יוחנן קריאת שמע סמוך למיטתו	ברכות ד:ב
	ואב"א קרא ושניהם מקרא אחד דרשו דכתיב (דברים ו, ז) בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למטתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך למטתו	
מפתח	ארץ ישראל נקנית ביסורין	ברכות ה:א
	שלוש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכולן לא נתנן אלא ע"י יסורין אלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא תורה מנין שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו ארץ ישראל דכתיב (דברים ת, ה) כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסוך וכתיב בתריה כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה	
מפתח	קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג	ברכות ז:ב
	קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג שנאמר (תהלים ג, א) מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו וכתיב בתריה (תהלים ג, ב) השם מה רבו צרי רבים קמים עלי ואילו גבי מלחמת גוג ומגוג כתיב (תהלים ב, א) למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק ואילו מה רבו צרי לא כתיב	
מפתח	לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים לבית הכנסת ואחר כך יתפלל	ברכות ח:א
	מאי קרא (משלי ח, לד) אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמור מזוזת פתחי וכתיב בתריה כי מוצאי מצא חיים אמר רב חסדא לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הכנסת שני פתחים סלקא דעתך אלא אימא שיעור שני פתחים ואחר כך יתפלל	
מפתח	אהלים (בתי מדרשות) מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות	ברכות ט:ז
	ואמר רבי חמא ברבי חנינא למה נסמכו דכתיב (במדבר כד, ו) כנחלים נטיו כגנות עלי נהר כאהלים נטע וגו' לומר לך מה נחלים מעלין את האדם מטומאה לטהרה אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות	
מפתח	בעל קרי אסור בדברי תורה	ברכות כא:ב
	והאמר ריב"ל מנין לבעל קרי שאסור בדברי תורה שנאמר (דברים ד, ט) והודעתם לבניך ולבני בניך וסמך ליה יום אשר עמדת וגו' מה להלן בעלי קריין אסורין אף כאן בעלי קריין אסורין	
מפתח	מכשפה נענשת בסקילה	ברכות כא:ב
	נאמר (שמות כב, יז) מכשפה לא תחיה ונאמר כל שוכב עם בהמה מות יומת סמכו ענין לו לומר מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה נמי בסקילה	
מפתח	כל המלמד לבנו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו קבלה מהר חורב	ברכות כא:ב
	כל המלמד לבנו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו קבלה מהר חורב שנאמר (דברים ד, ט) והודעתם לבניך ולבני בניך וכתיב בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב	
מפתח	מכשפה דינה בסקילה	ברכות כא:ב
	אלא אוב וידעוני בכלל כל המכשפים היו ולמה יצאו להקיש להן ולומר לך מה אוב וידעוני בסקילה אף מכשפה בסקילה	
מפתח	בעלי קריין אסורים לקרות בתורה	ברכות כב:א
	רב נחמן בר יצחק עשאן ר' יהודה כהלכות דרך ארץ דתניא (דברים ד, ט) והודעתם לבניך ולבני בניך וכתיב בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף כאן באימה וביראה וברתת ובזיע מכאן אמרו הזבים והמצורעים ובאין על נדות מותרים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים לשנות במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות אבל בעלי קריין אסורים	
מפתח	שוק באשה ערוה	ברכות כד:א
	אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר (ישעיהו מז, ב) גלי שוק עברי נהרות וכתיב (ישעיהו מז, ג) תגל ערותך וגם תראה חרפת	
מפתח	כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם	ברכות לב:ב
	כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם מנא לן ממשא רבינו שנא' (דברים ט, כו) ואתפלל אל ה' וכתיב בתריה וישמע ה' אלי גם בפעם ההיא	

לפי רבן גמליאל ענבים ותאנים ורמונים מברך אחריהם שלש ברכות

מפתח

אכל ענבים ותאנים ורמונים מברך אחריהם שלש ברכות דברי רבן גמליאל וחכ"א ברכה אחת (מעין שלש) ר"ע אומר אפי' אכל שלק והוא מזונו מברך עליו ג' ברכות השותה מים לצמאו מברך שהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות וחסרונן: גמ' מ"ט דר"ג דכתיב (דברים ה, ח) ארץ חטה ושעורה וגו' **וכתיב** ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וגו' **וכתיב** (דברים ה, י) ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך

ברכות
מד:א

כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי אשתו

מפתח

כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי אשתו שנאמר (במדבר ה, י) ואיש את קדשיו לו יהיו **וסמך ליה** איש איש כי תשטה אשתו

ברכות
סג:א

נגיעה אסורה באשתו נידה אפילו הוא בבגדו היא בבגדה

מפתח

ת"ש לא יאכל הזב עם הזבה משום הרגל עבירה ה"נ דיעות איכא שינוי ליכא ת"ש (יחזקאל יח, ו) אל ההרים לא אכל ועיני לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב **מקיש** אשה נדה לאשת רעהו מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור אף אשתו נדה הוא בבגדו והיא בבגדה אסור

שבת
יג:א

צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין פוטרין שלא במינן אין פוטרין

מפתח

לא תווי ציצית ציצית בהדיא כתיב (דברים כב, יא) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים **וכתיב** (דברים כב, יב) גדילים תעשה לך סד"א כדבא דרבא רמי כתיב (במדבר טו, לח) הכנף מין כנף וכתוב צמר ופשתים יחדיו הא כיצד צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין פוטרין שלא במינן אין פוטרין ס"ד כדבא קמ"ל

שבת
קז:ב

מכסה התחש נקרא אוהל

מפתח

דכתיב (במדבר ד, כה) ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו **מקיש** עליון לתחתון מה תחתון קרוי אהל אף עליון קרוי אהל

שבת
כח:א

בעון מזוזה ימי בנים מתקצרים

מפתח

פליגי בה ר"מ ור' יהודה חד אמר בעון מזוזה וחד אמר בעון ציצית בשלמא למ"ד בעון מזוזה דכתיב (דברים יא, כ) וכתבתם על מזוזות ביתך **וכתיב בתריה** למען ירבו ימיכם וימי בניכם אלא למ"ד בעון ציצית מ"ט

שבת
לב:ב

בגד ועור שכתבה התורה בשרץ מיותרת

מפתח

שרץ **איתקש** לשכבת זרע דכתיב (ויקרא כב, ד) איש אשר תצא ממנו שכבת זרע **וסמך ליה** איש אשר יגע בכל שרץ וכתוב ביה בשכבת זרע וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע בגד ועור דכתב רחמנא בשרץ למה לי שמע מינה לאפנויי ואכתי מופנה מצד אחד הוא

שבת
סד:א

שווג צריך שהיתה לו ידיעה

מפתח

דכתיב (במדבר טו, כט) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה וסמך ליה והנפש אשר תעשה ביד רמה **הקיש** שווג למזיד מה מזיד שהיתה לו ידיעה אף שווג שהיתה לו ידיעה

שבת
סח:ב

כל המצות בתורה שבתורה חייב חטאת רק על שזדונו כרת ושגגתו חטאת

מפתח

(במדבר טו, כב) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה וכתוב (במדבר טו, ל) והנפש אשר תעשה ביד רמה **הוקשו** כולם לע"ז מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ושגגתו חטאת אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

שבת
סט:א

כל שהוא אב מלאכה חייבין קורבן חטאת על על מלאכה בפני עצמה

מפתח

יכול עשאן כולן בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת ת"ל (שמות לד, כא) בחריש ובקציר תשבות ועדיין אני אומר על חרישה ועל הקצירה חייב שתים ועל כולן אינו חייב אלא אחת ת"ל לא תבערו אש הבערה בכלל היתה ולמה יצאת **להקיש** אליה ולומר לך מה הבערה שהיא אב מלאכה וחייבין עליה בפני עצמה אף כל שהוא אב מלאכה חייבין עליה בפני עצמה

שבת
ע:א

נדה מטמאה במשא

מפתח

ואמר רבה במשא דכ"ע לא פליגי דמטמאה דהא **אתקש** לנדה כי פליגי באבן מסמא רבי עקיבא סבר כנדה מה נדה מטמאה באבן מסמא אף ע"ז מטמאה באבן מסמא ורבנן סברי כשרץ מה שרץ לא מטמא באבן מסמא אף ע"ז לא מטמאה באבן מסמא

שבת
פג:ב

עבודה זרה בכעדשה או בכזית

מפתח

כיון שזוכרה מוציאה מתוך כיסו ומחבקה ומנשקה אלא לענין טומאה מאי כיון **דאיתקיש** לשרץ מה שרץ בכעדשה אף ע"ז נמי בכעדשה או דילמא הא **איתקיש** למת מה מת בכזית אף ע"ז בכזית

שבת
פג:ב

לפי חזקיה "משכבו" יש לו טהרה במקוה

מפתח

ומדרס כלי חרס מנלן דטהור אמר חזקיה דאמר קרא (ויקרא טו, ה) ואיש אשר יגע במשכבו **מקיש** משכבו לו מה הוא אית ליה טהרה במקוה אף משכבו נמי אית ליה טהרה במקוה

שבת
פד:א

<p>משכב האשה - אפשר לטהר במקוה כל דבר שאפשר לטהר במקוה להוציא כלי חרס</p> <p>דבי ר' ישמעאל תנא (ויקרא טו, כו) כמשכב נדתה יהיה לה מקיש משכבה לה מה היא אית לה טהרה במקוה אף משכבה נמי אית לה טהרה במקוה לאפוקי כלי חרס דלית ליה טהרה במקוה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת פד:א</p>
<p>כלי שאין לו טהרה במקוה אינו נטמא במדרס</p> <p>א"ל רחמנא ליצלן מהאי דעתא אדרבה רחמנא ליצלן מדעתא דידך וטעמא מאי תרי קראי כתיבי (ויקרא טו, ה) ואיש אשר יגע במשכבו וכתוב וכל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא הא כיצד יש במינו אע"ג דלית ליה טהרה במקוה אין במינו מקיש משכבו לו רבא אמר מדרס כלי חרס טהור מהכא (במדבר יט, טו) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו הא יש צמיד פתיל עליו טהור הוא מי לא עסקינן דיחדינהו לאשתו נדה וקאמר רחמנא טהור</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת פד:ב</p>
<p>משה ירד מהר סיני השכם בבוקר</p> <p>כדאמר רב אדא בר אבהה משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד בהשכמה עלה דכתיב (שמות לד, ד) וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני בהשכמה ירד דכתיב (שמות יט, כד) לך רד ועלית אתה ואהרן עמך מקיש ירידה לעלייה מה עלייה בהשכמה אף ירידה בהשכמה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת פד:א</p>
<p>הקב"ה הסכים עם משה שאמר לבני ישראל לשוב לאהליהם (לנשותיהם)</p> <p>ומנלן דהסכים הקב"ה על ידו דכתיב (דברים ה, כו) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם וכתוב בתריה ואתה פה עמוד עמדי ואית דאמרי (במדבר יב, ח) פה אל פה אדבר בו</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת פד:א</p>
<p>לפי רבי אליעזר המוציא משאוי למעלה מעשרה טפחים חייב</p> <p>אמר ר"א המוציא משאוי למעלה מעשרה טפחים חייב שכן משא בני קהת ומשא בני קהת מנלן דכתיב (במדבר ג, כו) על המשכן ועל המזבח סביב מקיש מזבח למשכן מה משכן 'אמות אף מזבח 'אמות</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת צב:א</p>
<p>אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון</p> <p>אמר רב אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון שנאמר (שמות טז, כז) ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקוט וכתוב בתריה ויבא עמלק</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיה:ב</p>
<p>אם ישראל שומרים שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים</p> <p>אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים שנא' (ישעיהו נג, ד) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו'</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיה:ב</p>
<p>בכל התורה חייב רק על לאו שיש בו מעשה</p> <p>מה הוא בשוגג חייב חטאת במזיד חייב סקילה אף בהמתו נמי בשוגג חייב חטאת במזיד חייב סקילה אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא דכתיב (במדבר טו, כט) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה הוקשה כל התורה כולה לע"ז מה ע"ז דעביד מעשה בגופיה ה"נ עד דעביד מעשה בגופיה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנג:ב</p>
<p>בשבת אם אין חייבין על שגגתו חטאת אין חייבין על זדונו סקילה</p> <p>מר רבי יוחנן המחמר אחר בהמתו בשבת פטור מכלום בשוגג לא מחייב חטאת דהוקשה כל התורה כולה לע"ז במזיד נמי לא מחייב דתנן המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת ועל זדונו סקילה הא אין חייבין על שגגתו חטאת אין חייבין על זדונו סקילה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנד:א</p>
<p>הוה אמינא יציאה (גירושין) בכסף</p> <p>בספר כתיב לספירות דברים בעלמא הוא דאתא ורבנן האי וכתב לה מאי דרשי ביה ההוא מבעי ליה בכתיבה מתגרשת ואינה מתגרשת בכסף סלקא דעתך אמינא הואיל ואיתקש יציאה להויה מה הויה בכסף אף יציאה בכסף קמ"ל</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין טו:ב</p>
<p>השבתת שאור הוקשה לאכילת חמץ</p> <p>דהא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ ואכילת חמץ לאכילת מצה השבתת שאור לאכילת חמץ דכתיב (שמות יב, יט) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ה:א</p>
<p>ואכילת חמץ הוקשה לאכילת מצה</p> <p>ואכילת חמץ לאכילת מצה דכתיב (שמות יב, כ) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ה:א</p>
<p>לפי רבי יוסי לא יתכן שצריך לבער החמץ בחמישה עשר על אף שלכאורה כך משתמע מהפסוקים</p> <p>רבי יוסי אומר אינו צריך הרי הוא אומר אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם מערב יום טוב או אינו ב"ט תלמוד לומר אך חלק ואי ביום טוב עצמו מי שרי הא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ ואכילת חמץ לאכילת מצה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ה:א</p>

<p>אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס</p> <p>ת"ל (ויקרא יא, לג) כל אשר בתוכו יטמא וסמך ליה מכל האוכל אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כ:ב</p>
<p>דם מותר בהנאה</p> <p>ותנן אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון ונמכרין לגננין לזבל ומועלין בו שאני דם דאיתקש למים דכתיב (דברים יב, כד) לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים מה מים מותרין אף דם מותר</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כב:א</p>
<p>מה אבר מן החי אסור אף דם מן החי אסור</p> <p>הא לכלבים שרי שאני אבר מן החי דאיתקש לדם דכתיב (דברים יב, כג) רק חזק לבלתי אכול הדם כי הדם הוא הנפש ולחזקיה למאי הלכתא איתקש אבר מן החי לדם אמר לך דם הוא דאיתקש לאבר מן החי מה אבר מן החי אסור אף דם מן החי אסור</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כב:ב</p>
<p>רוצח ניתן להצילו בנפשו</p> <p>ע"ז הא דאמרן גילוי עריות ושפיכות דמים דתניא ר' אומר (דברים כב, כו) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה וכי מה ענין רוצח אצל נערה המאורסה הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש רוצח לנערה המאורסה מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח ניתן להצילו בנפשו</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כה:ב</p>
<p>נערה המאורסה תהרג ואל תעבור</p> <p>ונערה המאורסה מרוצח מה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה המאורסה תהרג ואל תעבור שפיכות דמים גופיה מנלן סברא הוא כי ההוא דאתא לקמיה דרבא א"ל מרי דוראי אמר לי זיל קטליה לפלני' ואי לא קטלינא לך א"ל ליקטלוך ולא תיקטול מאי חזית דדמא דיך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כה:ב</p>
<p>פסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד</p> <p>רבי יוסי הגלילי אומר מנין לפסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד תלמוד לומר לא יאכל חמץ וסמך ליה (שמות יג, ד) היום אתם יוצאים</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים כח:ב</p>
<p>ביכורים אסורים לאונן</p> <p>מאי טעמא דרבנן דכתיב (דברים יב, יז) לא תוכל לאכול בשעריך ואמר מר תרומת ידך אלו ביכורים דאיתקש ביכורים למעשר מה מעשר אסור לאונן אף ביכורים אסור לאונן</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים לו:ב</p>
<p>נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שזמן גרמא</p> <p>סלקא דעתך אמינא הואיל וכתיב (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות כל שישנו בקום אכול מצה ישנו בבל תאכל חמץ והני נשי הואיל וליתנהו בקום אכול מצה דהויא ליה מצות עשה שהזמן גרמא (היא) אימא בבל תאכל חמץ נמי ליתנהו קמ"ל</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים מג:ב</p>
<p>נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שזמן גרמא</p> <p>דאמר ר"א נשים חייבות באכילת מצה דבר תורה שנא' לא תאכל עליו חמץ וגו' כל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו באכילת מצה והני נשי הואיל וישנן בבל תאכל חמץ ישנן בקום אכול מצה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים מג:ב</p>
<p>כוהנים צריכין להקטיר האמורין קודם שיזכו בחזה ובשוק</p> <p>דתניא יכול יהו כהנים רשאים בחזה ושוק קודם הקטרת אמורין תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה והדר (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים נט:ב</p>
<p>אין הפסח נשחט אלא לאוכליו</p> <p>אשכחן שלא למנויו שלא לאוכליו מנא לן אמר קרא (שמות יב, ד) איש לפי אכלו תכוסו איתקש אוכלין למנויין</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים סא:א</p>
<p>אכילת קורבן פסח צריכה להיות לאכליו (לאנשים שייעדו להם הקורבן)</p> <p>ר' אומר לשון סורסי הוא כאדם שאומר לחבירו כוס לי טלה זה אשכחן שלא למנויו שלא לאוכליו מנא לן אמר קרא (שמות יב, ד) איש לפי אכלו תכוסו איתקש אוכלין למנויין</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים סא:א</p>
<p>אימורי חגיגת חמשה עשר נפסלין בלינה</p> <p>מנין לאימורי חגיגת חמשה עשר שנפסלין בלינה שנאמר (שמות כג, יח) ולא ילין חלב חגי עד בקר וסמך ליה ראשית</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים עא:א</p>
<p>בשר צריך זריקה על המזבח</p> <p>רבי אליעזר אומר דם אף על פי שאין בשר שנאמר (דברים יב, כז) ודם זבחך ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך מה דם בזריקה אף בשר בזריקה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים עז:א</p>

<p>חייב משום שבירת עצם רק אם יש בו שיעור אכילה</p> <p>דתניא ר' אומר (שמות יב, מו) בבית אחד יאכל (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו על הכשר הוא חייב ואינו חייב על הפסול היתה לו שעת הכושר ונפסל בשעת אכילה אין בו משום שבירת עצם יש בו שיעור אכילה יש בו משום שבירת עצם שיעור אכילה אין בו משום שבירת עצם</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ב</p>
<p>יולדת טובלת בלילה</p> <p>כדתניא כל חייבי טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה דתניא יכול תהא טובלת מבעוד יום תלמוד לומר (ויקרא טו, יט) שבעת ימים תהיה בנדתה תהא בנדתה כל שבעה ויולדת איתקש לנדה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ב</p>
<p>נשים חייבות באכילת מצה אפילו שזה מצות עשה שהזמן גרמא</p> <p>הא דאמר רבי אלעזר נשים חייבות באכילת מצה דבר תורה שנאמר (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות כל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו בקום אכול מצה והני נשים הואיל וישנן בבל תאכל חמץ ישנן בקום אכול מצה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:א:ב</p>
<p>מה טמא שספק בידו לעשות ואינו עושה אף דרך רחוקה נמי שספק בידו לעשות ואינו עושה</p> <p>דתניא ר"ע אומר נאמר (במדבר ט, י) טמא ונאמר (במדבר ט, י) בדרך רחוקה מה טמא שספק בידו לעשות ואינו עושה אף דרך רחוקה נמי שספק בידו לעשות ואינו עושה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ב:ב</p>
<p>פסח שני אינו טעון לינה בירושלים</p> <p>ר' יהודה אומר מניין לפסח שני שאין טעון לינה שנאמר (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך וכתיב (דברים טז, ח) ששת ימים תאכל מצות הנאכל לששה טעון לינה שאין נאכל לששה אין טעון לינה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ה:ב</p>
<p>בפסח שני אין שאר טמאים שאכלו ממנו חייבים משום טמא שאכל קודש</p> <p>ת"ר זבין זבבות נדות ויולדות שאכלו בפסח שבא בטומאה יכול יהו חייבין תלמוד לומר (ויקרא ז, יט) כל טהור יאכל בשר (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה נאכל לטהורים חייבים עליו משום טמא ושאינו נאכל לטהורין אין טמאין חייבין עליו משום טמא</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ה:ב</p>
<p>פסח מצרים לא היה חימוצו נוהג אלא יום אחד</p> <p>אלא אחמץ מכלל דפסח מצרים לילה אחד ותו לא והתניא רבי יוסי הגלילי אומר מנין לפסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד ת"ל (שמות יג, ג) לא יאכל חמץ וסמך ליה היום אתם יוצאים אלא ה"ק לילה אחד והוא הדין לפסח דורות וחימוצו כל היום ופסח דורות נוהג כל שבעה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים צ:ו:ב</p>
<p>קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף</p> <p>קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף דכתיב (תהלים קלג, כה) נותן לחם לכל בשר וסמך ליה לגזור ים סוף לגזרים</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ק"ח:א</p>
<p>כל המבזה את המועדות כאילו עובד ע"ז</p> <p>כל המבזה את המועדות כאילו עובד ע"ז שנאמר (שמות לד, יז) אלהי מסכה לא תעשה לך וכתיב בתריה את חג המצות תשמור</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ק"ח:א</p>
<p>כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר בחבירו ראוי להשליכו לכלבים</p> <p>ר"א בן עזריה כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר בחבירו ראוי להשליכו לכלבים שנאמר (שמות כב, ל) לכלב תשליכון אותו וכתיב בתריה (שמות כג, א) לא תשא שמע שוא</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים ק"ח:א</p>
<p>כל המועדים כולם הוקשו זה לזה שכולן מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו</p> <p>ורבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא דכתיב (במדבר כט, לט) אלה תעשו לה' במועדיכם מיעוט מועדים שנים ורבנן ההוא לכדרכי יונה דאמר רבי יונה הוקשו כל המועדים כולם זה לזה שכולן מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו</p>	<p>מפתח</p> <p>ראש השנה</p>
<p>חג השבועות יש לו תשלומין כל שבעה</p> <p>מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה תלמוד לומר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות מקיש חג השבועות לחג המצות מה חג המצות יש לו תשלומין כל שבעה אף חג השבועות יש לו תשלומין כל שבעה וליקש לחג הסוכות מה להלן שמונה אף כאן שמונה שמיני רגל בפני עצמו</p>	<p>מפתח</p> <p>ראש השנה</p>
<p>חג הסוכות טעון לינה בירושלים</p> <p>אלא למאי הלכתא כתיביה רחמנא לחג הסוכות לאקושיה לחג המצות מה חג המצות טעון לינה אף חג הסוכות טעון לינה והתם מנלן דכתיב (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך</p>	<p>מפתח</p> <p>ראש השנה</p>

מפתח	בכור אינו נפסל משנה לחברתה
ראש השנה	דתניא אחרים אומרים יכול יהא בכור שעברה שנתו כפסולי המוקדשין ויפסל תלמוד לומר (דברים יד, כג) ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגןך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך וצאנך מקיש בכור למעשר מה מעשר אינו נפסל משנה לחברתה אף בכור אינו נפסל משנה לחברתה
מפתח	לפי רבי אליעזר ראש השנה למעשר בהמה בתשרי
ראש השנה	ורבי אלעזר ור"ש סברי מקיש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן ר"ה שלו תשרי אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי
מפתח	בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין
ראש השנה	בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין מנלן דכתיב (תהלים פא, ד) תקעו בחדש שופר (בכסא) ליום חגנו כי חק לישראל הוא וגומר עדות ביהוסף שמו בצאתו וגו'
מפתח	מעשר ראשון אין לו הפסק
ראש השנה	הא כיצד מעשר ראשון ומעשר עני ומעשר שני יבטל או אינו אלא אף מעשר ראשון נמי יבטל ת"ל (במדבר יח, כו) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם הקישו הכתוב לנחלה מה נחלה אין לה הפסק אף מעשר ראשון אין לו הפסק
מפתח	מעשר ראשון אין לו הפסק (נוהג תמיד)
ראש השנה	כי תכלה לעשר וגו' שנה שאין בה אלא מעשר אחד הא כיצד מעשר ראשון ומעשר עני ומעשר שני יבטל יכול אף מעשר ראשון נמי יבטל ת"ל (דברים יד, כט) ובא הלוי כל זמן שבא תן לו דברי ר' יהודה רבי אליעזר בן יעקב אומר אינו צריך הרי הוא אומר ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם הקישו הכתוב לנחלה מה נחלה אין לה הפסק אף מעשר ראשון אין לו הפסק
מפתח	משיחת כהנים שבעה ימים
יומא ה:א	ואיבעית אימא דאמר קרא (שמות כט, כט) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא במם את ידם איתקש משיחה לריבוי מה ריבוי שבעה אף משיחה שבעה
מפתח	לפי רבי מאיר הזאה בזמנה מצוה
יומא ה:א	בהא קמיפלגי רבי מאיר סבר מקשינן הזאה לטבילה ור' יוסי סבר לא מקשינן הזאה לטבילה ורבי חנינא סגן הכהנים אי מקיש הזאה לטבילה אפילו כהן ביוה"כ נמי אי לא מקיש הזאה לטבילה אפי' כהן השורף את הפרה נמי לא
מפתח	הבגדים שהכהן הגדול פושט ביום הכיפורים קדושים
יומא כג:ב	וגם דם נקי שפך מנשה שמע מינה שפכות דמים הוא דזל וטהרת כלים כדקיימא קיימא ת"ר (ויקרא ו, ד) ופשט ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט מה להלן בגדי קודש אף כאן בגדי קודש
מפתח	הקטורת מביאה ברכה בנכסי המקטיר
יומא כו:א	הפיס השלישי חדשים לקטרת באו והפיסו והרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש למזבח: גמ' תנא מעולם לא שנה אדם בה מ"ט א"ר חנינא מפני שמעשרת א"ל רב פפא לאבבי מ"ט אילימא משום דכתיב (דברים לג, ז) ישימו קטורה באפך וכתיב בתריה (דברים לג, יא) ברך ה' חילו
מפתח	מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש
יומא לב:א	אי מה להלן קידוש אחד אף כאן קידוש אחד ת"ל (ויקרא טז, כג) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש מה ת"ל אשר לבש כלום אדם פושט אלא מה שלבש אלא להקיש פשיטה ללבישה מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש
מפתח	שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה
יומא לב:א	אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום שנאמר (ויקרא טז, ד) כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה ואומר בגדי קדש הם הוקשו כל הבגדים כולן
מפתח	זכר צדיק לברכה מדאורייתא
יומא לח:ב	א"ל דהא כתיב זכר צדיק לברכה מדאורייתא מנא לן דכתיב (בראשית יח, יז) והשם אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה וכתיב (בראשית יח, יח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
מפתח	ושם רשעים ירקב מדאורייתא
יומא לח:ב	א"ל דהא כתיב ושם רשעים ירקב מדאורייתא מנא לן דכתיב (בראשית יג, יב) ויאהל עד סדום וכתיב ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד

<p>מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים</p> <p>מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים ומקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים מברכתן של צדיקים אתה למד קללה לרשעים דכתיב (בראשית יח, ט) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו' וכתיב בתריה (בראשית יח, ט) ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה</p>	<p>מפתח</p> <p>יומא לח:ב</p>
<p>מקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים</p> <p>ומקללתן של רשעים אתה למד ברכה לצדיקים דכתיב ואנשי סדום רעים וחטאים לה' וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו</p>	<p>מפתח</p> <p>יומא לח:ב</p>
<p>שלמה המלך הגיע מגבעון לירושלים פניו כלפי במה כדרך ביאתו</p> <p>א"ר יונתן אמר קרא (דברי הימים ב א, יג) ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם וכי מה ענין גבעון אצל ירושלים אלא מקיש יציאתו מגבעון לירושלים לביאתו מירושלים לגבעון מה ביאתו מירושלים לגבעון פניו כלפי במה כדרך ביאתו אף יציאתו מגבעון לירושלים פניו כלפי במה כדרך ביאתו וכן כהנים בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל במעמדן כשהן נפטרין לא היו מחזירין פניהן והולכין אלא מצדדין פניהן והולכין וכן תלמיד הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילך אלא מצדד פניו והולך</p>	<p>מפתח</p> <p>יומא נג:א</p>
<p>גילוי עריות יהרג ואל יעבור</p> <p>גילוי עריות ושפיכת דמים מנא לן דתניא רבי אומר (דברים כב, כו) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה וכי מה ענין למדנו מרוצח לנערה המאורסה אלא ה"ז בא ללמד ונמצא למד מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח (כו) מה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה המאורסה יהרג ואל יעבור</p>	<p>מפתח</p> <p>יומא פב:א</p>
<p>לפי רבי יוחנן הסכך צריך שיהיה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ</p> <p>כי אתא רב דימי א"ר יוחנן אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך מקיש סוכה לחגיגה מה חגיגה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ</p>	<p>מפתח</p> <p>סוכה יא:ב</p>
<p>לפי אלעזר אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח</p> <p>אמר ר' אלעזר אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח ורבי יוחנן אמר בין דרך מקח בין דרך חילול מ"ט דר' אלעזר דכתיב (ויקרא כה, יג) בשנת היובל הזאת וגו' וסמך ליה וכי תמכרו ממכר דרך מקח ולא דרך חילול ורבי יוחנן מ"ט דכתיב כי יובל היא קדש מה קדש בין דרך מקח בין דרך חילול אף שביעית בין דרך מקח בין דרך חילול</p>	<p>מפתח</p> <p>סוכה מ:ב</p>
<p>מנין לפסח שני שאינו טעון לינה שנאמר</p> <p>ר' יהודה שמיני טעון לינה והא תניא רבי יהודה אומר מנין לפסח שני שאינו טעון לינה שנא' (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך וכתיב (דברים טז, ח) ששת ימים תאכל מצות את שטעון ששה טעון לינה את שאינו טעון ששה אינו טעון לינה</p>	<p>מפתח</p> <p>סוכה מז:ב</p>
<p>יעקב אבינו לא מת</p> <p>א"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת א"ל וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא א"ל מקרא אני דורש שנאמר (ירמיהו ל, ז) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים מקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים</p>	<p>מפתח</p> <p>תענית ה:ב</p>
<p>מתה מרים נסתלק הבאר</p> <p>מתה מרים נסתלק הבאר שנאמר (במדבר כ, א) ותמת שם מרים וכתוב בתריה ולא היה מים לעדה</p>	<p>מפתח</p> <p>תענית ט:א</p>
<p>פרועי ראש אסור לשנות יין במקדש</p> <p>אלא פרועי ראש מנלן דכתיב (יחזקאל מד, כ) וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו וכתיב בתריה ויין לא ישתו כל כהן בבאם אל החצר הפנימית ואיתקוש פרועי ראש לשתויי יין מה שתויי יין במיתה אף פרועי ראש במיתה</p>	<p>מפתח</p> <p>תענית יז:ב</p>
<p>כהן שעולה לברכת כהנים אסור ביין</p> <p>אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא למה נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת נזיר לומר מה נזיר אסור ביין אף כהן מברך אסור ביין</p>	<p>מפתח</p> <p>תענית כו:ב</p>
<p>בבית מקדש ראשון נבקעה העיר בתשעה בתמוז</p> <p>הובקעה העיר ב"ז הוה והכתיב (ירמיהו נב, ו) בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר וכתיב בתריה (ירמיהו נב, ז) ותבקע העיר וגו'</p>	<p>מפתח</p> <p>תענית כח:ב</p>
<p>עושים בארבעה עשר זכירה מנלן</p> <p>אשכחן עשייה זכירה מנלן אמר קרא (אסתר ט, כח) והימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה</p>	<p>מפתח</p> <p>מגילה ב:ב</p>

<p>בית חונוי לאו בית ע"ז היא וקא סבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא דכתיב</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר יצחק שמעתי שמקריבין בבית חונוי בזמן הזה קסבר בית חונוי לאו בית ע"ז היא וקא סבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא דכתיב (דברים יב, ט) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה מנוחה זו שילה נחלה זו ירושלים מקיש נחלה למנוחה מה מנוחה יש אחריה היתר אף נחלה יש אחריה היתר</p>	<p>מגילה א:י</p>
<p>אין כותבין את המגילה למפרע</p>	<p>מפתח</p>
<p>הקורא את המגילה למפרע לא יצא קראה על פה קראה תרגום בכל לשון לא יצא אבל קורין אותה ללועזות בלעז והלועז שמע אשורית יצא קראה סירוגין ומתנמנם יצא היה כותבה דורשה ומגיהה אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא היתה כתובה בסם ובסיקרא ובקומוס ובקנקנתום על הנייר ועל הדפתרא לא יצא עד שתהא כתובה אשורית על הספר ובדיו: גמ' מה"מ אמר רבא דאמר קרא ככתבם וכזמנם מה זמנם למפרע לא אף כתבם למפרע לא</p>	<p>מגילה א:יז</p>
<p>אין קורין את המגילה למפרע</p>	<p>מפתח</p>
<p>אלא מהכא דכתיב והימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה מה עשייה למפרע לא אף זכירה למפרע לא</p>	<p>מגילה א:יז</p>
<p>מה ראו לומר בינה אחר קדושה שנאמר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ומה ראו לומר בינה אחר קדושה שנאמר (ישעיהו כט, כג) והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו וסמך ליה וידעו תועי רוח בינה</p>	<p>מגילה יב:יב</p>
<p>וכלל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר</p>	<p>מפתח</p>
<p>וכלל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן וסמך ליה וכי יגור אתכם גר</p>	<p>מגילה יב:יב</p>
<p>כל היום כשר לוידוי מעשר וכו': דכתיב</p>	<p>מפתח</p>
<p>ולוידוי מעשר וכו': דכתיב (דברים כו, יג) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וסמך ליה היום הזה ה' אלהיך מצוץ</p>	<p>מגילה כ:ב</p>
<p>כל היום כשר לתנופת והגשת העומר</p>	<p>מפתח</p>
<p>לסמיכה ולשחיטה: דכתיב (ויקרא ג, ח) וסמך ושחט וכתוב בה בשחיטה (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם ולתנופה דכתיב (ויקרא כג, יב) ביום הניפכם את העומר ולהגשה דאיתקש לתנופה דכתיב (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות</p>	<p>מגילה כ:ב</p>
<p>האומר דמי עלי שמין אותו כעבד ועבד איתקש לקרקעות דכתיב</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר רבי אבהו באומר דמי עלי דתניא האומר דמי עלי שמין אותו כעבד ועבד איתקש לקרקעות דכתיב (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה</p>	<p>מגילה כג:ב</p>
<p>כל עבודה שבשדה ובכרם אסורה בשביעית</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ל שדך לא כרמך לא כל מלאכה שבשדך לא וכל מלאכה שבכרמך לא יכול לא יקשקש תחת הזיתים ולא יעדר תחת הגפנים ולא ימלא נקעים מים ולא יעשה עוגיות לגפנים ת"ל שדך לא תזרע זריעה בכלל היתה ולמה יצתה להקיש אליה לומר לך מה זריעה מיוחדת עבודה שבשדה ושכרם אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא</p>	<p>מועד קטן ג:א</p>
<p>אבל אסור בעשיית מלאכה</p>	<p>מפתח</p>
<p>אבל אסור בעשיית מלאכה דכתיב (עמוס ה, י) והפכתי הגיתם לאבל מה חג אסור במלאכה אף אבל אסור במלאכה</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה</p>	<p>מפתח</p>
<p>מנין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה שנאמר (דברים טז, טז) בחג המצות ובחג השבועות מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבעה אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבעה</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום ר' יהודה סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה שנאמר (שמות כג, יז) יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא ליראות מה לראות בשתי עיניו אף ליראות בשתי עיניו</p>	<p>חגיגה ב:א</p>
<p>טמא פטור מן הראייה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר טמא פטור מן הראייה דכתיב ובאת שמה והבאתם שמה כל שישנו בביאה ישנו בהבאה וכל שאינו בביאה אינו בהבאה</p>	<p>חגיגה ד:ב</p>

<p>לפי רבי יהודה סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה</p> <p>רבי יוחנן בן דהבאי אומר משום ר' יהודה סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה שנאמר יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא ליראות מה בא לראות בשתי עיניו אף ליראות בשתי עיניו</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה ד:ב</p>
<p>לפי רב אשעיא לחג השבועות יש תשלומין כל שבע</p> <p>א"ר אלעזר א"ר אושעיא מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה שנאמר (דברים טז, טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות מקיש חג השבועות לחג המצות מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבעה אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבעה הדכתיב (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה א:ז</p>
<p>חג הסוכות טעון לינה של לילה אחד בירושלים</p> <p>הלכתא כתביה רחמנא לחג הסוכות לאקושי לחג המצות מה חג המצות טעון לינה אף חג הסוכות טעון לינה והתם מנלן</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה א:ז</p>
<p>איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת</p> <p>דבי ר"א בן יעקב תנא אמר קרא (ויקרא כג, כא) וקראתם (ויקרא כג, כב) ובקצרתם איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה ז:ב</p>
<p>השביעי (של פסח) עצור בכל מלאכה ואין ששה ימים עצורין בכל מלאכה</p> <p>תניא איך (דברים טז, ח) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' מה שביעי עצור אף ששת ימים עצורין אי מה שביעי עצור בכל מלאכה אף ששת ימים עצורין בכל מלאכה ת"ל וביום השביעי עצרת השביעי עצור בכל מלאכה ואין ששה ימים עצורין בכל מלאכה הא לא מסרן הכתוב אלא לחכמים לומר לך איזה יום אסור ואיזה יום מותר איזו מלאכה אסורה ואיזו מלאכה מותרת</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה י:א</p>
<p>מזבח הזהב אינו מקבל טומאה</p> <p>מזבח הנחושת דכתיב (שמות כ, כ) מזבח אדמה תעשה לי מזבח הזהב דכתיב (במדבר ג, לא) המנורה והמזבחות איתקוש מזבחות זה לזה</p>	<p>מפתח</p> <p>חגיגה כ:א</p>
<p>כלאים (שעטנז) מותרין בציצית</p> <p>דכתיב (דברים כב, יא) לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך ואמר רבי אלעזר סמוכים מן התורה מנין שנאמר (תהלים קיא, ח) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות א:ד</p>
<p>אין כופין את היבמה להתייבם</p> <p>מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה שנאמר (דברים כה, ז) לא תחסום שור בדישו וסמך ליה כי ישבו אחים יחדיו</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות א:ד</p>
<p>מכשפה דינה בסקילה</p> <p>נאמר (שמות כב, יז) מכשפה לא תחיה ונאמר כל שוכב עם בהמה מות יומת סמכו ענין לו מה שוכב עם בהמה בסקילה אף מכשפה בסקילה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות א:ד</p>
<p>לפי רבי יהודה אנוסת ומפותת האב אסורה על הבן</p> <p>דתנן נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו אנוסת בנו רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו ואמר רב גידל אמר רב מ"ט דרבי יהודה דכתיב (דברים כג, א) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ד:א</p>
<p>"לא יגלה כנף אביו" באנוסת אביו מדבר הכתוב</p> <p>וממאי דבאנוסה כתיב מעילויה דקרא דכתיב (דברים כב, כט) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף וסמך ליה לא יקח איש</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ד:א</p>
<p>אם אומרים לך הורים חלל שבת לא תשמע להם</p> <p>יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת ת"ל (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו כולכם חייבין בכבודי</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ה:ב</p>
<p>בנין בית המקדש אינו דוחה שבת</p> <p>יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת ת"ל (ויקרא יט, ל) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו כולכם חייבין בכבודי</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ו:א</p>
<p>מורא המקדש הוא גם כשבית המקדש אינו קיים</p> <p>בזמן שאין בהמ"ק קיים מנין ת"ל (ויקרא יט, ל) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו מה שמירה האמורה בשבת לעולם אף מורא האמורה במקדש לעולם</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ו:ב</p>

<p>הייתי אומר מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין במקום מצוה (יבום) כמו אחות אשה לכן נאמר "עליה"</p> <p>אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הוקשו כל העריות כולן לאשת אח מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ח:א</p>
<p>מביאין קרבן חטאת רק על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת</p> <p>תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה (במדבר טו, ל) והנפש אשר תעשה ביד רמה הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים מה עבודת כוכבים דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ט:א</p>
<p>הוקשה ישיבת אחים זה לזה</p> <p>אמר קרא (דברים כה, ה) כי ישבו אחים יחדו הוקשה ישיבת אחים זה לזה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות כד:א</p>
<p>לפי רבי עקיבא ממזר הוא כל שאר בשר שהוא בלא יבא אפילו אם לא חייבין עליו כרת כגון אנוסת אביו</p> <p>מ"ט דרבי עקיבא דכתיב (דברים כג, א) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה וסבר לה כר' יהודה דאמר באנוסת אביו הכתוב מדבר דהויא לה חייבי לאוין וסמך ליה (דברים כג, ג) לא יבא ממזר בקהל השם</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות מט:א</p>
<p>כל העריות בתורה אסורין בהעראה</p> <p>רב הונא בריה דרב יהושע אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות הוקשו כל העריות כולן לנדה מה נדה בהעראה אף כל בהעראה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות נד:ב</p>
<p>כל מי שאין עוסק בפריה ורביה כאילו שופך דמים</p> <p>כל מי שאין עוסק בפריה ורביה כאילו שופך דמים שנאמר (בראשית ט, ו) שופך דם האדם באדם דמו ישפך וכתיב בתריה ואתם פרו ורבו</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות סג:ב</p>
<p>אברהם ושרה טומטמין היו</p> <p>אברהם ושרה טומטמין היו שנאמר (ישעיהו נא, א) הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נוקרתם וכתיב (ישעיהו נא, ב) הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות סד:א</p>
<p>כהן הדיוט שבא על חללה פוסל אותה מתרומה</p> <p>אמר קרא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו בעמיו מקיש זרעו לו מה הוא פוסל אף זרעו נמי פוסל</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות טט:א</p>
<p>כהן הדיוט פוסל חללה וגרושה מן התרומה בביאה</p> <p>ואימא נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתו לאיש זר אמר רחמנא מי שזר אצלה מעיקרא לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא אי הכי חלל דלאו זר הוא מעיקרא לא לפסול אמר קרא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו בעמיו מקיש זרעו לו מה הוא פוסל אף זרעו נמי פוסל ואימא משעת הויה דומיא דכהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה בביאה אף האי נמי בביאה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות סט:א</p>
<p>בכורים אסורים לאונן</p> <p>ואסורין לאונן ור"ש מתיר מנא להו דכתיב (דברים יב, יז) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך וגו' ותרומת ידך ואמר מר תרומת ידך אלו בכורים ואיתקש בכורים למעשר מה מעשר אסור לאונן אף בכורים אסור לאונן</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות עג:ב</p>
<p>קדש דבר שיש בו נטילת נשמה (טמא הנוגע בתרומה חייב מיתה)</p> <p>ואיבעית אימא נגיעה דתרומה מהכא נפקא (ויקרא יב, ד) בכל קדש לא תגע אזהרה לאוכל או אינו אלא לנוגע ת"ל בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא מקיש קדש למקדש מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קדש דבר שיש בו נטילת נשמה ובנגיעה נטילת נשמה ליכא</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות עה:א</p>
<p>לפי רבא פצוע דכא בלא יבא גם אם נעשה בידי אדם</p> <p>אמר רב יהודה אמר שמואל פצוע דכא בידי שמים כשר אמר רבא היינו דקרינן פצוע ולא קרינן הפצוע במתניתא תנא נאמר (דברים כג, ב) לא יבא פצוע ונאמר (דברים כג, ג) לא יבא ממזר מה להלן בידי אדם אף כאן בידי אדם</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות עה:ב</p>
<p>מעשר ראשון אסור לזרים</p> <p>מ"ט דר' מאיר אמר רב אחא בריה דרבה משמיה דגמרא (במדבר יח, כד) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה מה תרומה אסורה לזרים אף מעשר ראשון אסור לזרים</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות פו:א</p>
<p>ראשי המטות מנחילין את העם כל מה שירצו</p> <p>ר' אלעזר אמר מהכא (יהושע יט, נא) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל וכי מה ענין ראשים אצל אבות אלא לומר לך מה אבות מנחילין בניהם כל מה שירצו אף ראשים מנחילין את העם כל מה שירצו</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות פט:ב</p>

<p>אינו חייב בהכאת (אב ואם) אם יש בה שותפות</p> <p>ואיתקש הכאה לקלה</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות קא:א</p>
<p>יבמה קטנה שנפלה לפני יבם גדול אינה נפטרת בחליצתו</p> <p>אמרו לו לר' מאיר יפה אמרת שאין חולצין איש כתיב בפרשה ומקשינן אשה לאיש אלא מה טעם אין מייבמין אמר להם קטן שמא ימצא סריס קטנה שמא תמצא אילונית</p>	<p>מפתח</p> <p>יבמות ק"ט:א</p>
<p>לפי רבא חייב בתשלומי כפל כאשר המכירה נעשית על ידי אחר דהיינו שליח</p> <p>דרבי יוחנן אמרי בטובח על ידי אחר וכי זה חוטא וזה מתחייב אמר רבא אמר רחמנא (שמות כא, לז) וטבחו או מכרו מה מכירה על ידי אחר אף טביחה על ידי אחר</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות לג:ב</p>
<p>לפי רבי חייא דבר שנעשה בשבת במזיד (כגון נתבשל) אסור באכילה אבל מותר בהנאה</p> <p>כדריש ר' חייא אפיתחא דבי נשיאה (שמות לא, יד) ושמתם את השבת כי קדש היא לכם מה קודש אסור באכילה אף מעשה שבת אסורין באכילה אי מה קודש אסור בהנאה אף מעשה שבת אסור בהנאה ת"ל לכם שלכם יהא יכול אפילו בשוגג ת"ל מחלליה מות יומת במזיד אמרתי לך ולא בשוגג</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות לד:א</p>
<p>לפי רב פפא חייבי מלקויות פטורין מן התשלומים</p> <p>אמר ליה רב פפא לרבא הי מכה אילימא (ויקרא כד, כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת האי בקטלא כתיב אלא האי מכה (ויקרא כד, יח) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש וסמך ליה ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות לה:א</p>
<p>כל מיתות בית דין בסייף מן הצואר</p> <p>במדבר לה, לג) ולארץ לא יכופר לדם אשר שופך בה כי אם בדם שופכו למה לי מבעי ליה לכדתניא מנין שאם נתערפה עגלה ואח"כ נמצא ההורג מנין שאין פוטרינ אותו. שנאמר ולארץ לא יכופר לדם אשר שופך בה וגו' (דברים כא, ט) ואתה תבער הדם הנקי מקרבך למה לי מבעי ליה לכדתניא מנין למומתים בסייף שהוא מן הצואר ת"ל ואתה תבער הדם הנקי מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה מה להלן מן הצואר אף שופכי דמים מן הצואר</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות לז:ב</p>
<p>מה בכסף ברשות אביה אף קידושין בשטר ובביאה ברשות אביה</p> <p>דתנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: שטר וביאה: מנא לן אמר קרא (דברים כד, ב) והיתה לאיש אחר איתקוש הוויות להדדי</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות מו:ב</p>
<p>האב רשאי לקבל גט ביתו אם נתגרשה לפני שבגרה</p> <p>ומקבל את גיטה: מנלן דכתיב (דברים כד, ב) ויצאה והיתה איתקוש יציאה להוייה</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות מז:א</p>
<p>יש ידות בנזירות (שאומו חלק מנדר הנדר) כשם שיש ידות בנדרים (שאומו חלק מנוסח הנדר)</p> <p>אלו הן ידות האומר לחבירו ואלו הן כינויין קונם קונח קונס וידות היכא כתיב במדבר ו:ב איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה' ותניא נזיר להזיר לעשות כינויי נזירות וידות נזירות כנזירות אין לי אלא בנזירות בנדרים מנין ת"ל איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה' מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות</p>	<p>מפתח</p> <p>נדרים גא:</p>
<p>מה נזירות בהפלאה (רק כשברור שהדבר נאמר לשם נזירות) אף ידות נזירות (חלק מנדר הנזירות) בהפלאה</p> <p>איתמר ידים שאין מוכיחות אביי אמר הוויין ידים ורבא אמר לא הוויין ידים אמר רבא רבי אידי אסברה לי אמר קרא (במדבר ו) נזיר להזיר ל"י מקיש ידות נזירות לנזירות מה נזירות בהפלאה אף ידות נזירות בהפלאה</p>	<p>מפתח</p> <p>נדרים הב:</p>
<p>פאה יש להם יד (אם לא פירש בדיוק כמה מהשדה הוא פאה)</p> <p>מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה ת"ל ויקרא יט:ט פאת שדך מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד</p>	<p>מפתח</p> <p>נדרים ו:ב</p>
<p>צדקה יש לה יד (תופס גם אם לא אמר את הנוסח המלא)</p> <p>מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות דכתיב דברים כג:כד בפ"ך זו צדקה מה קרבנות יש להן יד אף צדקה יש לה יד או דלמא לבל תאחר הוא דאיתקש יש יד להפקר</p>	<p>מפתח</p> <p>נדרים ז:א</p>
<p>את שבא לכלל הקם (נדר שניתן לקיים) בא לכלל הפר (ניתן להפר) לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר</p> <p>האומר לאשתו כל הנדרים שתדורי מכאן עד שאבא ממקום פלוני הרי הן קיימין לא אמר כלום הרי הן מופרין ר' אליעזר אמר מופר וחכ"א אינו מופר אמר ר"א אם הפר נדרים שבאו לכלל איסור לא יפר נדרים שלא באו לכלל איסור אמרו לו הרי הוא אומר (במדבר ל, יד) אישה יקימנו ואישה יפרנו את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר</p>	<p>מפתח</p> <p>נדרים עה:א</p>

לפי רבי עקיבא הבעל יכול להפר מקצת הנדר כשם שמקיים מקצת הנדר (ממנו)

מפתח

הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר הרי הוא אומר אישה **יקימנו** ואישה **יפרנו** מה יקימנו ממנו אף יפרנו ממנו ורבי ישמעאל מי כתיב יפר ממנו ורבי עקיבא מקיש הפרה להקמה מה הקמה ממנו אף הפרה ממנו

נדרים
פז:ב

נקבה מביאה קורבן על הודאי (ודאי יולדת) ועל הספק (ספק זבה)

מפתח

ר' יוסי ברבי יהודה אומר מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת תלמוד לומר (**ויקרא טו, לג**) והזב את זובו לזכר ולנקבה **מקיש** נקבה לזכר מה זכר מביא קרבן על הודאי אף נקבה מביאה קרבן על הודאי ומה זכר מביא על הספק אף נקבה מביאה על הספק ומה זכר ממין שהוא מביא על הודאי מביא על הספק אף נקבה ממין שהיא מביאה על הודאי מביאה על הספק אי מה זכר מביא קרבן ונאכל אף נקבה מביאה קרבן ונאכל

נזיר
כט:א

לפי רב הונא שני איסורים לכהן לא להטמא ולא להכנס לאוהל שיש בו מת

מפתח

אמר רב הונא מקרא מלא דבר הכתוב (**במדבר ו, ז**) לא יטמא כשהוא אומר (**במדבר ו, ו**) לא יבא להזהירו על הטומאה ולהזהירו על הביאה אבל טומאה וטומאה לא

נזיר
מב:ב

נשים מותרות בהקפת הראש

מפתח

רב הונא סבר (**ויקרא יט, כז**) לא **תקיפו** פאת ראשכם ולא **תשחיתו** את פאת זקנך כל שיש לו השחתה יש לו הקפה והני נשי הואיל וליתנהו בהשחתה ליתנהו נמי בהקפה ורב אדא בר אבהו סבר אחד המקיף ואחד הניקף במשמע **ואיתקש** מקיף לניקף כל היכא דניקף מיחייב מקיף נמי מיחייב

נזיר נז:

צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן שאר מינין פוטרין שלא במינן אין פוטרין

מפתח

מ"ט לא נפקא ליה מגדילים אמר לך לכדברא הוא דאתא דרבא רמי כתיב (**במדבר טו, לח**) ונתנו על **ציצית הכנף** מין כנף פתיל תכלת וכתוב (**דברים כב, יא**) צמר ופשתים יחדו הא כיצד צמר ופשתים פוטרים בין במינן בין שלא במינן שאר מינין פוטרין פוטרין שלא במינן אין פוטרין

נזיר
נח:א

הזב נטמא וחייב להביא קורבן אפילו אם ראה מחמת אונס

מפתח

בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה במאכל ובמשתה במשא ובקפיצה ובחולי ובמראה ובהירהור משנזקק לזיבה אין בודקין אותו ואונסו וספיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים לדבר המכה את חבירו ואמדהו למיתה והקל ממה שהיה לאחר מכאן הכביד ומת חייב ר' נחמיה אומר פטור שרגלים לדבר גמ' מנא הני מילי אמר רבי נתן אמר קרא (**ויקרא טו, לג**) והזב את זובו לראיה שלישיית **איתקש** לנקיבה

נזיר
סה:ב

צריך שני עדים שניסתר

מפתח

ורבי אליעזר אומר בה ולא בקינוי ואימא בה ולא בסתירה סתירה איתקש לטומאה דכתיב (**במדבר ה, יג**) **ונסתר** והיא **נטמאה**

סוטה
ב:ב

אולי נאמר שצריך גם שני עדים לקינוי

מפתח

קינוי נמי איתקש לטומאה דכתיב (**במדבר ה, יד**) **וקנא** את אשתו והיא **נטמאה**

סוטה
ב:ב

לפי רבי יאשיה דיני השקיית האשה הם גם לאיש

מפתח

ורבי יאשיה האי תחת אישה מאי עביד ליה מיבעי ליה **להקיש** איש לאשה ואשה לאיש אלא טעמא דכתיבי הני קראי הא לאו הכי הוה אמינא ארוסה שתיה

סוטה
כד:ב

איש ואישה שניהם שווים לדיני סוטה

מפתח

במאי קא מיפלגי רבנן סברי בעינן וקינא והביא ור' יוסי סבר לא בעינן וקינא והביא ת"ר (**במדבר ה, כט**) אשר תשטה אשה תחת אישה **להקיש** איש לאשה ואשה לאיש

סוטה
כז:א

ברכה אמירתה בלוויים בקול רם ובלשון הקודש כמו בקללה

מפתח

ת"ר (**דברים יא, כט**) ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה וגו מה תלמוד לומר אם ללמד שתהא ברכה על הר גריזים וקללה על הר עיבל הרי כבר נאמר (**דברים כז, יב**) אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים וכתוב (**דברים כז, יג**) ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל אלא להקדים ברכה לקללה יכול יהיו כל הברכות קודמות לקללות תלמוד לומר ברכה וקללה ברכה אחת קודמת לקללה ואין כל הברכות קודמות לקללות **ולהקיש** ברכה לקללה לומר לך מה קללה בלויים אף ברכה בלויים ומה קללה בקול רם אף ברכה בקול רם ומה קללה בלשון הקודש אף ברכה בלשון ק"ק ומה קללה בכלל ופרט אף ברכה בכלל ופרט ומה קללה אלו ואלו עונין ואומרים אמן אף ברכה אלו ואלו עונין ואומרים אמן

סוטה
לז:ב

הכהנים צריכים לברך את ישראל בעמידה

מפתח

ר' נתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר (**דברים י, ח**) **לשרתו ולברך** בשמו מה משרת בעמידה אף מברך בעמידה ומשרת גופיה מנלן דכתיב (**דברים יח, ה**) לעמוד לשרת

סוטה
לח:א

<p>בני אהרון מברכים בנשיאות כפיים</p>	<p>מפתח</p>
<p>קשיא ליה לר' יונתן אי מה להלן כהן גדול וראש חודש ועבודת צבור אף כאן כהן גדול וראש חודש ועבודת ציבור ר' נתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר (דברים יח, ה) הוא ובניו כל הימים מקיש בניו לו מה הוא בנשיאות כפיים אף בניו בנשיאות כפיים וכתוב כל הימים ואיתקש ברכה לשירות</p>	<p>סוטה לח:א</p>
<p>ראשי המטות מנחילין את העם כל מה שירצו</p>	<p>מפתח</p>
<p>רבי אליעזר אמר מהכא (יהושע יט, נא) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות וגומר וכי מה ענין ראשים אצל אבות לומר לך מה אבות מנחילין את בנייהם כל מה שירצו אף ראשים מנחילין העם כל מה שירצו</p>	<p>גיטין לו:ב</p>
<p>לפי רבי אדם יכול לשחרר חצי עבדו בשטר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר המשחרר חצי עבדו רבי אומר קנה וחכ"א לא קנה אמר רבה מחלוקת בשטר דרבי סבר (ויקרא יט, כ) והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה מקיש שטר לכסף מה כסף בין כולו בין חציו אף שטר נמי בין כולו בין חציו</p>	<p>גיטין מא:ב</p>
<p>ס"ת תפלין ומזוזות שכתבן מין ומסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולין</p>	<p>מפתח</p>
<p>ס"ת תפלין ומזוזות שכתבן (מין) ומסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולין שנאמר (דברים יא, יח) וקשרתם וכתבתם כל שישנו בקשירה ישנו בכתובה וכל שאינו בקשירה אינו בכתובה</p>	<p>גיטין מה:ב</p>
<p>האישה נקנית בשטר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ומנין שאף בשטר ודין הוא ומה כסף שאין מוציא מכניס שטר שמוציא אינו דין שמכניס מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר שני דכתב ויקרא כז:ט ונתן הכסף וקם לו אמר קרא דברים כד:ב ויצאה והיתה מקיש הויה ליציאה מה יציאה בשטר אף הויה נמי בשטר</p>	<p>קידושין ה:א</p>
<p>במיתת הבעל נגמר הקשר בין הבעל לאישה ויכולה להינשא לאחר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ועוד כתיב (דברים כד, ג) ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות או כי ימות האיש האחרון ואיתקש מיתה לגירושין מה גירושין שריא וגומרת אף מיתה שריא וגומרת</p>	<p>קידושין יג:ב</p>
<p>עבד עברי נקנה בכסף</p>	<p>מפתח</p>
<p>אשכחן אמה העבריה הואיל ומיקדשה בכסף מיקניא בכסף עבד עברי מנלן אמר קרא (דברים טו, יב) כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים מקיש עברי לעבריה</p>	<p>קידושין יד:ב</p>
<p>אמה עבריה נקנית בשטר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ובשטר:מנלן אמר עולא אמר קרא (שמות כא, ז) אם אחרת יקח לו הקישא הכתוב לאחרת מה אחרת מקניא בשטר אף אמה העבריה מקניא בשטר</p>	<p>קידושין א:טז</p>
<p>אמה העבריה אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת אם מת האב לפני מלאת שש שנים</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמה העבריה אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת:מנהני מילי אמר רבי פדא דאמר קרא (דברים טו, יז) ואף לאמתך תעשה כן הקישא הכתוב לנרצע מה נרצע אינו עובד לא את הבן ולא את הבת אף אמה העבריה אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת</p>	<p>קידושין יז:ב</p>
<p>אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא רבי יוסי ברבי חנינא אומר בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר (ויקרא כה, יג) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו וסמך ליה וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר (ויקרא כה, כה) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו עד שמוכר את ביתו שנאמר (ויקרא כה, כט) כי ימכור בית מושב עיר חומה</p>	<p>קידושין כ:א</p>
<p>עבד כנעני נקנה בכסף בשטר ובחזקה</p>	<p>מפתח</p>
<p>מנלן דכתיב (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה הקישן הכתוב לשדה אחוזה מה שדה אחוזה נקנה בכסף בשטר ובחזקה אף עבד כנעני נקנה בכסף בשטר ובחזקה</p>	<p>קידושין כב:ב</p>
<p>"מפני שיבה תקום" קימה שאין בה ביטול מלאכה</p>	<p>מפתח</p>
<p>אקיש קימה להידור מה הידור שאין בו ביטול אף קימה שאין בה ביטול</p>	<p>קידושין לג:א</p>
<p>"והדרת פני זקן" הידור שאין בו חסרון כיס</p>	<p>מפתח</p>
<p>ואקיש נמי הידור לקימה מה קימה שאין בה חסרון כיס אף הידור שאין בו חסרון כיס</p>	<p>קידושין לג:א</p>
<p>נשים חייבות במזוזה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ונקיש תפילין למזוזה תפילין לתלמוד תורה איתקיש בין בפרשה ראשונה בין בפרשה שניה תפילין למזוזה בפרשה שניה לא איתקיש ונקיש מזוזה לתלמוד תורה לא סלקא דעתך דכתיב (דברים יא, כא) למען ירבו ימיכם גברי בעי חיי נשי לא בעי חיי</p>	<p>קידושין לד:א</p>

מפתח היתכן שנשים פטורות ממזוזה כשם שפטורות מלימוד תורה שהרי נאמר במזוזה "למען ירבו ימיכם" וגם הם צריכ

קידושין
ל:א

ונקיש מזוזה לתלמוד תורה לא סלקא דעתך דכתיב (דברים יא, כא) למען ירבו ימיכם גברי בעי חיי נשי לא בעי חיי

מפתח כל התורה כולה הוקשה לתפילין

קידושין
ל:א

אמר רבא פפונאי ידעי לה לטעמא דהא מילתא ומנו רב אחא בר יעקב אמר קרא (שמות יג, ט) והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך **הוקשה** כל התורה כולה לתפילין מה תפילין מ"ע שהזמן גרמא ונשים פטורות אף כל מ"ע שהזמן גרמא נשים פטורות

מפתח אין בנות אהרון עושות מליקה

קידושין
ל:א

המליקות דכתיב (ויקרא א, טו) ומלק והקטיר **איתקש** מליקה להקטרה הקבלות דכתיב (ויקרא א, ה) והקריבו בני אהרן ואמר מר

מפתח אין בני אהרון חולקין בקדשים קלים

קידושין
נג:א

יכול לא יחלקו בקדש הקדשים אבל יחלקו בקדשים קלים ת"ל (ויקרא ז, י) איש כאחיו **וסמך ליה** (ויקרא ז, יב) אם על תודה כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים